

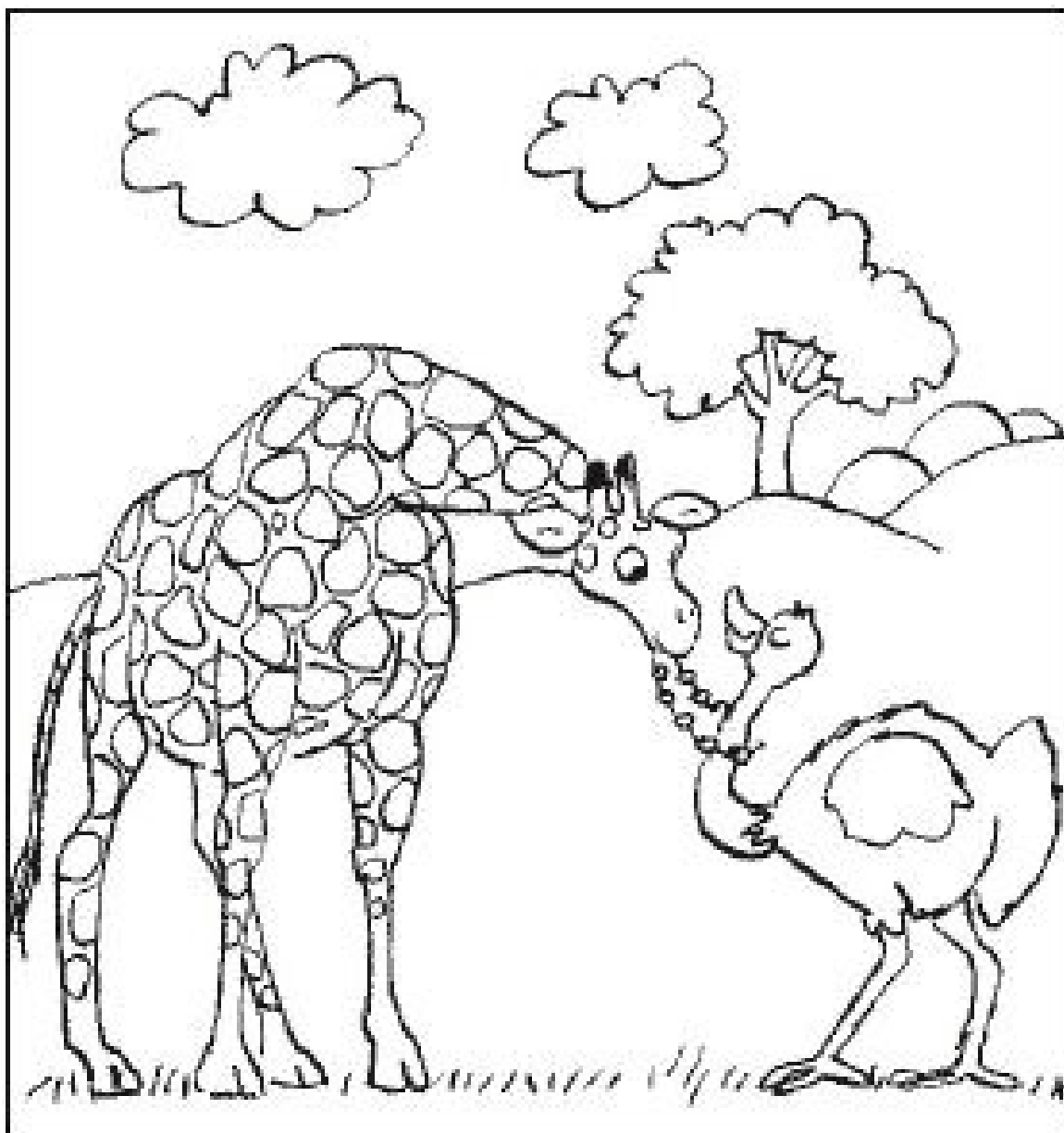
אקיטי

וענק הזהב

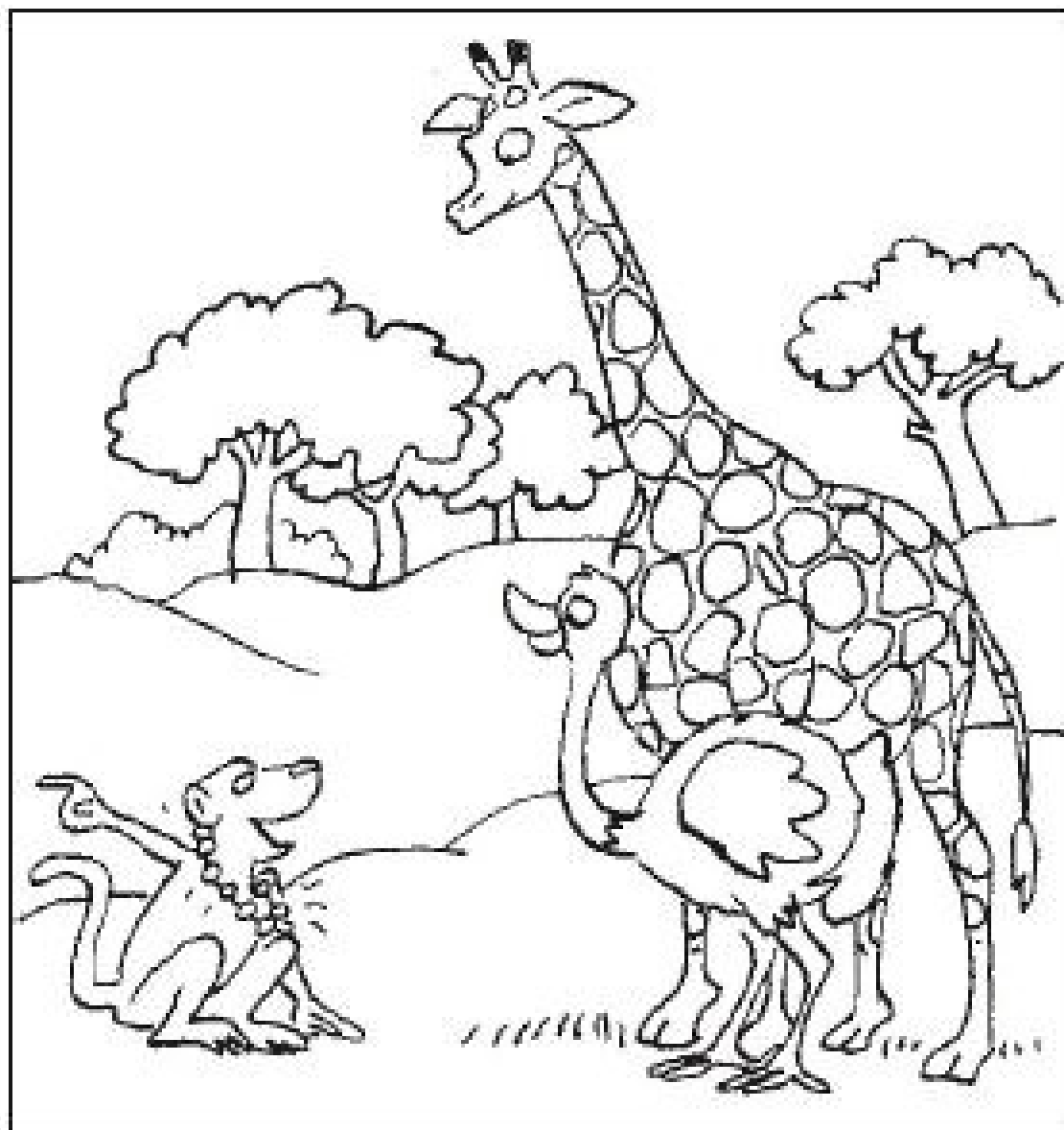

אקיטי הג'ירף טייל בשביל יחד עם
היען. פתאום הם ראו משהו נוצץ
בדשא.
"איזה יופי!" קרא היען והרים את זה
במקורו.
"הי! חכה. זה לא משהו שאפשר
לאכול" קרא אקיטי "עוד תקבל כאב
בטן!"

"זה ענק זהב! מי שאבד אותו בוודאי מצטער מאוד" אמר אקיטי. הוא שם את הענק על צווארו של היען.
"הנה. כך טוב ויפה יותר. עכשיו נחפש את מי שאבד את הענק. הוא באמת הולם אותך!"

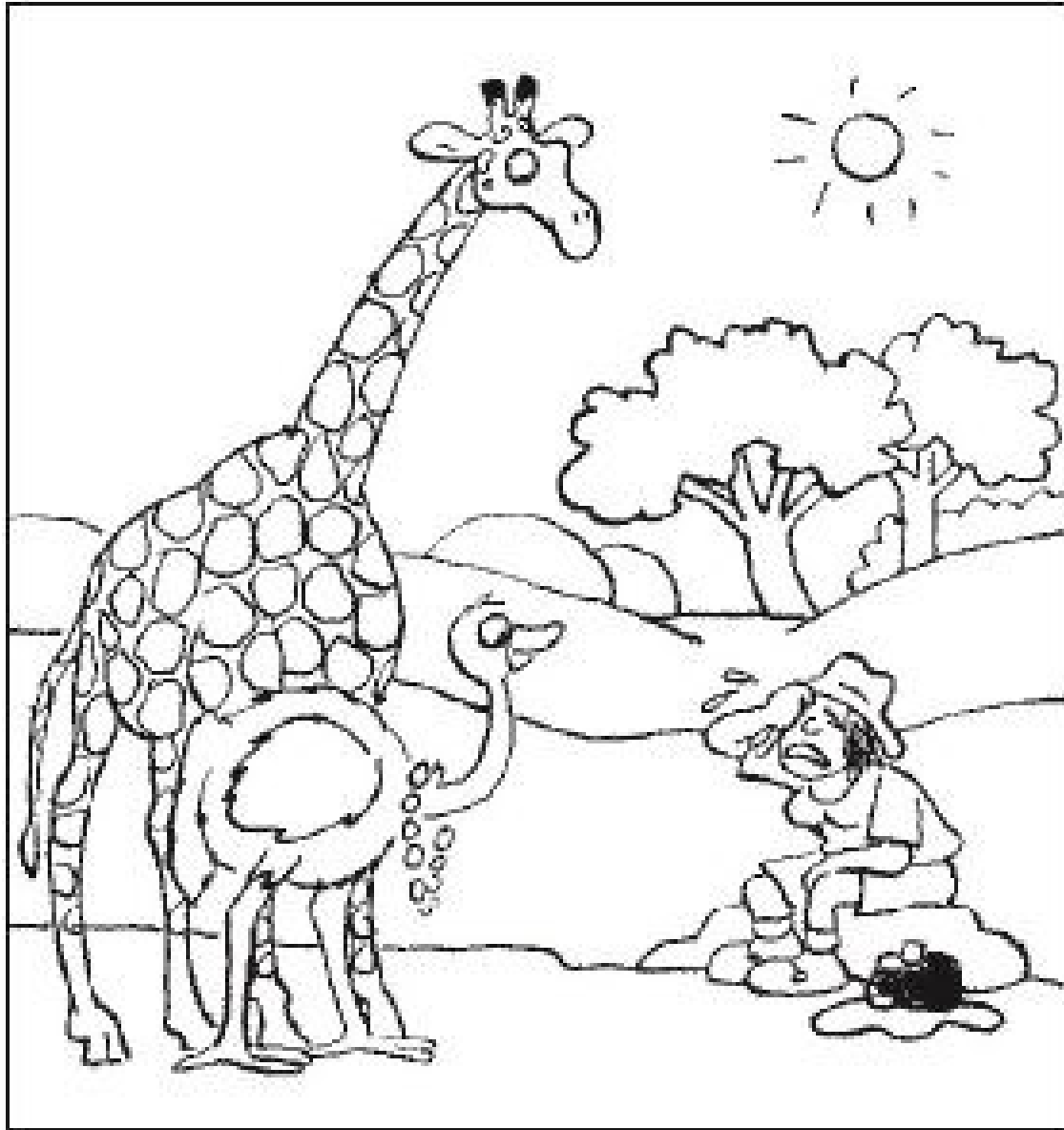

בדרך הם פגשו את קוף הבבון.
"איזה יופי!" קרא הבבון "האם אוכל
לנסות?"
"רק תהיה זהיר" אמר אקיטי "אנו
לא רוצים שיקרה לזה משהו. אנו
מחפשים למי שייך הענק." הוא תלה
את הענק על צווארו של הקוף.
"אני בוודאי נראה יפה" אמר הבבון
"אלך לבריכה להסתכל על עצמי."

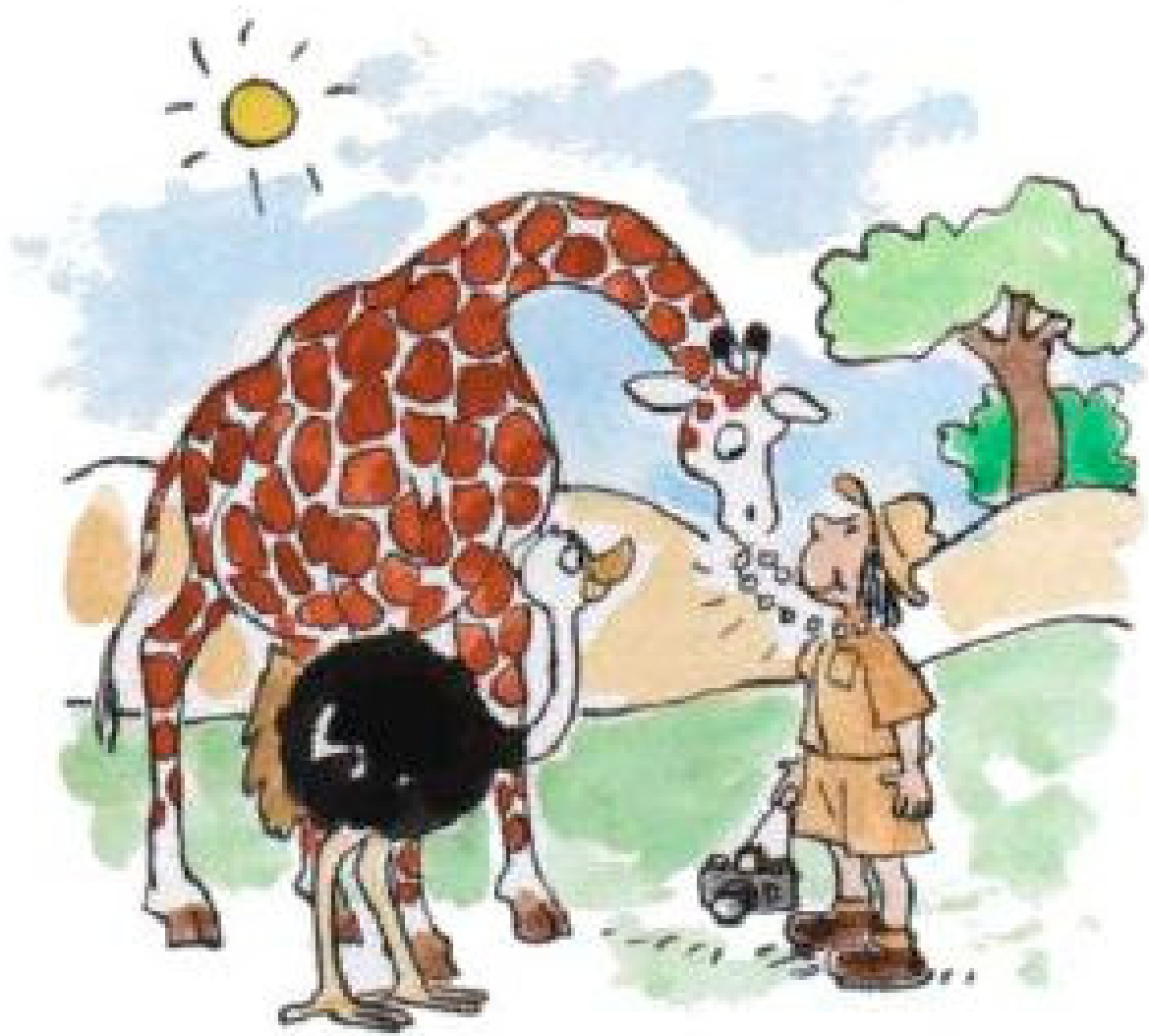
שלושתם ניגשו לבריכה, אבל הבבון
הושיט את ראשו רחוק מדי, אבד
שיווי המשקל ונפל פנימה למים,
ראשו פנימה.

"אופס!" צחק אקיטי "עכשיו אתה
נראה ממש יפה! מזל שהענק לא
נפל ממך. בוא יען, שמור על הענק
עד שנמצא למי הוא שייך."

אחרי זמן מה הם שמעו בכי. על
האבן שבצידי השביל ישבה נערה
בוכה.

"מה קרה לך?" שאל אקיטי.
"אבדתי את ענק הזהב שלי" אמרה
הנערה תוך בכי "קיבלתי אותו
מסבתא שלי, ועכשיו הוא איננו!"

פתאום היא ראתה את הענק על
צווארו של היען.
"הו! מצאתם אותו! תודה, תודה
רבה! איך אוכל עוד להודות לכם?"
אקיטי שם את הענק על צווארה של
הנערה.
"תמליצי לחבריך לבקר בגן שלנו.
אנו אוהבים מבקרים, כל זמן שהם
רק מצלמים. הם יכולים להשאיר את
עקבותיהם, רק לא את הענקים
שלהם" אמר אקיטי בחיור.